

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

93 Regulaes procurantes, ut infirmi apud illas sepeliantur, poenam
incurrunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

accusat, ut inquit S. Aug. relat. in c. quibus peccata, dicta q. 2, quia orationes, quas in eis sunt, illis non suffragantur, ubi per 87 gloss. unde cum B. Greg. † memorasset corpus cuiusdam Valentini à sepulcro per dæmones fuisse extractum, & extra ecclesiam proiectum, subjungit: Ex quo Petre, collige, quia hi qui peccata gravi deprimunt, si in sacro loco sepeliri se faciant, restat, ut etiam de sua præsumptione judicentur in l. 4, Dial. c. 53, ac insim. ar. post d. c. quibus peccata, mihi dum in civitate Beneventi agere in fuit relatum (erat enim 85 tunc casus recens,) † quod cù n in quadā 90 ecclesia extra, sed propè distam civitatem cadaver eiusdem Proætoris fuisse humatum, nocte sequenti maxima strepitus in eadem ecclesia auditus fuit, uade sacerdotes ibi commorante à lecto surgere coacti fuerunt, & cum ecclesiam ingressi fuissent, viderunt lapidem sepulcri revolutū, & introsponentes, corpus non invenerunt.

Quapropter animæ defunctorum, quas gravia peccata non deprimunt, sicut expian- 87 dæ. Quod si † quatuor modis, aut oblationibus sacerdotum, aut precibus Sanctorū, aut charorū eleemosynis, aut jejunio cognatorū, c. non estimamus, & c. anima defunctorū, 13, q. 2, præcipue enim sol- 91 vuntur oblationibus sacerdotū, per Altaris sacrificiū, concil. Trid. c. 2. de sac. mis. sess. 22. & in decr. de Purg. sess. 25, c. non estimamus, & c. pro obsequiis, 13, q. 2.

88 Scimus in præsenti seculo † sive orationibus, sive consilijs, invicem posse nos coadjuvari, cùm autē ante tribunal Christi venimus, non Iob, non Daniel, neque Noë rogare posse pro quoquam, sed unū- quemque portare onus suum, tradit S. Hier., in Epist. ad Galatas c. 6, & ad yergam 3 cap. omniū libera esse, adeò quod † uni-

unusquisque onus suum, & cap. in præsen- ti, ead 13 q. 2.

Neque † negandum est, defunctorum animas pietate suorum viventium relevari, cum pro illis sacrificium mediatoris offertur, vel elemosynæ in ecclesia sunt, sed hæc eis prosunt, qui cùm vive- rent, ut hæc sibi postea possent prodere, meruerunt, secus autem illis, qui erant ab ecclesiastica unitate præcisi, quia sacris est canonibus institutum, ut quibus non communicavimus vivi, non communica- cemus defuncti, cap. Sacris ext. de sepult.

Observantur quidem aliqui dies † in officijs mortuorum, nam aliqui tertium, alij septimum, alij trigesimum, alij quadagesimum observare consueverunt, ut inquit Sanctus Ambr. in lib. de obitu Theod. Imp. circ. princ. & supra de nonnullis no- tavimus. De quadagesimo testatur scrip- tura, quæ defuncto, inquit, Jacob præ- ceperit Ioseph pueris suis sepulcorib. ut se- pelirent eum, & sepelierunt sepulcres Israël, & repleti sunt ei quadraginta dies. Gen. cap. 50, ut etiam de Moysi scriptum est. Qui planixerunt filij Israël Moysem diebus triginta & consummati sunt dies luctus, Deut. cap. 34.

Sepeliri autem † (si aliud non sit dis- positum) debet quilibet in sepulcro suo- rum majorum, Genes. c. 49, c. unaqua- que, § item Ioseph. 3, q. 2. & c. 1, de sepult. licitum tamē est unicuique volenti, alia- liam sibi eligere sepulturam, ut eod. §, item Ioseph. r. exemplo igitur & c. cum libe- ram, ext. de sepult. quia † ultima voluntas defuncti pro lege servanda est, ut in aut. de nup. §, dispon. coll. 4, & c. ult. volunt. ead. 13, q. 2 In elect. autē sepult. debet etiā volun- tate omniū libera esse, adeò quod † uni-

Gggg 2

vex

verbis religiosis, & regularibus clericis
cujuscunque status, vel conditionis exi-
stent, in virtute sanctæ obedientiæ, ac
sub interminatione maledictionis xter 96
næ, districtè est prohibitum, ne aliquos
ad vovendum, jurandum, vel fide inter-
posita, seu alias promittendum inducant,
ut apud eorum ecclesiæ sepulturam eli-
gant, vel jam eleæam ulteriæ non im-
mutent, quod, si secus factum fuerit,
irritum existit, & inane, ita quod, qua-
cunque contradictione cessante, omnino
apud illæ ecclesiæ, apud quas sepeliendii
de jure fuissent, si alias sepultura ele-
cta forsitan decessissent, sunt sepeliendi,
secus facientes, & prædictos in suis ec-
clesiæ, vel cœmeteriis sepelire præsumen-
tes, ad restitutionem, tam sepul-
tum corporum, si petatur, quam etiam
omnium, quæ occasione sepulturæ illo-
rum prævenient, quomodolibet ad eos-
dem infra decennium integraliter facien-
da sunt obligati, quamvis fecerint ec-
clesiæ ipse, apud quas sepulti fuerint, &
cœmeteria earundem ex unceo ipso, &
tandem manent ecclesiastico suppositæ in-
terdicto, donec ab eis tacta fuerit resti-
tutio plenaria omnium prædictorum, ut
statuit Bonif. VIII. ut in c. i. de sepult. in c.
24. Mulier etiam nupta, † libere potest libi-
bi eligere sepulturam, ut in cap. de uxore &, de sepult. & pater filiis impuberi-
bus eam eligere potest, si consuetudo lo-
ci id habeat, ut ead. cap. de uxore, §, ut-
rum autem & c. licet pater, ead. titul. in 6,
alias in sepulcro suorum majorum, ant in
parochiali sunt sepeliendi, non enim sunt 99
transgrediendi termini antiqui, quos po-
suerunt patres nostri, Prover. cap. 22,
terminos enim † antiquos transit, qui

parochianum alterius ad sepulturam ad-
mittit, capit. 1. in fin. junct. gloss. fin. ext.
de sepult.

Episcopo, † licet subsint omnia ora-
toria, & loca religiosa, & omnes eccle-
siæ suæ diceces, ut post Oldr. conf. 274, al-
legatum à Card. Tult. pract. concil. tom. 3,
concl. 245, tamen excipiuntur ab eis vi-
sitatione confraternitates, collegia, &
alia loca, quæ sub Regum immediata
protectione sunt, quæ sine earumdem
Regum licentia ab Ordinarij visitari non
possunt, ut in eod. cap. 8, de refor. sess. 22.
Sed plures dubitari contigit, † quænam
loca sub dicta immediata protectione esse
dicantur, ad quod dicimus ea esse, quæ
ita à primæva earum erectione sunt fun-
data, & ereta, atque eo speciali privile-
gio munita, ut scilicet, locorum Ordini-
arij in illis jurisdictionem exercere non
possint. Non autem omnia hospitalia,
quæ sunt in ditionibus Regum, & ita de-
claravit congregatio concil. Trid. super
ead. cap. 8, in decis. quæ incipit, an in excep-
tione. Quinimodo † possunt Episcopi visita-
re omnia hospitalia, & pia loca quovis
modo nuncupentur, etiam si sunt privata
laicorum, eaque corrigeret & reformato
in casibus à jure concessis, nempe ob ne-
gligentiam, vel dilapidationem bonoru-
rum, ut quæ testatoris voluntas servetur,
ut per eandem congreg. fuit decisum su-
per eod. cap. 8, in decis. incip. Episcopus, pos-
se pro qua decis. fuit Abb. in cap. officij,
num. 7, de testament. in cap. ad hec de relig.
dom. & Par. in conf. 34, num. 38, vol. 4.

Hospitalium enim † Episcopus est
præcipue cura commissa, quæ, si ad cer-
tum peregrinorum, aut infirmorum, vel
alium personarum genus suscipien-
dum